

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou v právní věci žalobce: **R. A.**, nar. -, státní příslušnost: -, t. č. na adrese -, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**, Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 3. 2. 2016, č. j.: OAM-763/ZA-ZA14-P16-2015,

t a k t o:

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ČR, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 3. 2. 2016, č. j.: OAM-763/ZA-ZA14-P16-2015, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 2. 2016, č. j.: OAM-763/ZA-ZA14-P16-2015, jímž mu nebyla udělena mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Žalobce v žalobě označil napadené rozhodnutí za nezákonné a nepřezkoumatelné kvůli vadám předcházejícího správního řízení. V rozporu s povinností zjistit přesně a úplně skutečný stav věci bylo celé řízení jednostranné a neobjektivní. Žalovaný postupoval procesně chybně a v rozporu s právním řádem ČR; nešetřil zásad a principů činnosti správních orgánů. Rozhodnutí bylo nedostatečně odůvodněno a založeno na chybném výkladu zákona.

Informace použité žalovaným nejsou aktuální. Žalobce se nemůže vrátit na Ukrajinu, neboť by mu tam hrozilo svévolné násilí v důsledku ozbrojeného konfliktu. Během konfliktu bylo zabito přes 9 000 lidí, počet zabíjení, mučení a únosů na východě země roste, většina

mrtvých jsou civilisté, dalších 300 000 lidí uprchlo z domovů. V zemi původu se zhoršuje bezpečnostní situace, ujednané Minské dohody nefungují, Rusko porušuje příměří a připravuje invazi, je umožněno využití ruských vojenských letadel proti ukrajinské armádě.

Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Žádné ustanovení zákona o azylu ani jiného předpisu neporušil. V řízení byl dostatečně zjištěn skutečný stav věci. Žalovaný si opatřil dostatečně aktuální a kvalitní informace, na jejichž základě rozhodnutí řádně odůvodnil. Žalobci ve vlasti nehrozí ani vážná újma v důsledku ozbrojeného konfliktu, ozbrojené střety probíhají toliko ve dvou z 24 administrativních oblastí Ukrajiny, přičemž žalobce pochází ze západní části země, kde žádné boje neprobíhají. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘS“).

Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 SŘS. Žalobce sice v žalobě uvedl, že ústní jednání požaduje, jednalo se však o univerzální formulaci, jež se vyskytuje v mnoha různých azylových žalobách, jak je soudu z jeho činnosti známo. Soud měl v takovém případě pochybnosti o skutečné žalobcově vůli, proto jej vyzval, aby se vyjádřil, zda souhlasí s rozhodnutím ve věci bez nařízení ústního jednání. Přestože výzva obsahovala nezbytné poučení a zasluka byla řádně doručena, žalobce se dosud nevyjádřil, proto soud postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 SŘS a ústní jednání nenařídil.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce, občan Ukrajiny, podal dne 7. 9. 2015 žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Uvedl, že je ukrajinské národnosti, náboženským vyznáním křesťan (člen pravoslavné církve), nikdy nebyl členem žádné politické strany nebo organizace; je ženatý, oba jeho rodiče a bratr žijí na Ukrajině v Ž. oblasti, manželka a nezletilý syn se nachází v Z. oblasti, tchýně pobývá v ČR. Neuvádí žádné zdravotní potíže, vojenskou službu ze studijních důvodů nikdy nevykonával. Má vysokoškolské vzdělání a odborné předpoklady k práci inženýra mechanika, pracoval jako inspektor kvality života ve městě a mistr na směně v mléčném závodě. Není a ani nebylo proti němu vedeno trestní stíhání. Vlast opustil dne 10. 8. 2015, odjel jako turista za manželčinými příbuznými, jiný důvod k odcestování z Ukrajiny neměl, chtěl se vrátit. O mezinárodní ochranu žádá, protože česká policie zjistila nelegálnost jeho pobytu a udělila mu výjezdní vízum do 13. 9. 2015, pak mu ve vlasti přišlo předvolání do armády, což mu telefonicky sdělila manželka, do armády nemohl jít z rodinných a dalších důvodů, rozhodl se zůstat v ČR. V ČR je poprvé a o udělení mezinárodní ochrany v minulosti nikdy nežádal. Od odjezdu z Ukrajiny neopustil území členských států EU. V případě návratu do vlasti se obává, že jej zabijí nebo se stane invalidou. Žalobce žádá o mezinárodní ochranu, protože mu došel povolávací rozkaz, ale on nemůže bojovat; má manželku a dítě, jemuž v září budou tři roky, když jej zabijí nebo z něj udělají invalidu, přijde rodina o otce a manžela; nejde o válku mezi zeměmi, boháči si vyřizují své problémy na úkor mladých, celá vyšší vrstva je prodejná, nedovede si též představit, jak samopalem zbavuje života člověka, který je čísi otec či bratr, co by při porušení příkázání „Nezabiješ!“ řekl Bohu, jenž dobrovolně odevzdal syna pro žalobcovu spásu?, pro žalobcovo jednání nebude omluvy a bude se smažit v pekle.

Během pohovoru vedeného dne 14. 9. 2015 žalobce dále uvedl, že ve vlasti žil naposledy v Z. oblasti ve městě P., od února 2015 tam měl i trvalý pobyt; v domě žil s manželkou a dítětem. Jediným důvodem žádosti je nechuť bojovat. Jiné potíže na Ukrajině neměl. V případě skončení války by se do vlasti rád vrátil.

Při seznámení s podklady rozhodnutí dne 14. 12. 2015 se žalobce chtěl seznámit toliko s Informací Ministerstva zahraničních věcí ze dne 21. 5. 2015, nechtěl navrhnout doplnění podkladů, uvést další skutečnosti či informace ani se vyjádřit ke zdrojům údajů a způsobu jejich využití.

Dále soud přistoupil k vlastnímu posouzení žalobních námitek.

Jedinou žalobcovou věcnou námitkou bylo tvrzené naplnění důvodů pro udělení doplňkové ochrany dle ustanovení § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Tento důvod však dle názoru soudu u žalobce není dán, neboť tzv. totální konflikt neprobíhá na celém území Ukrajiny, nýbrž válečné operace jsou omezeny toliko na Luhanskou a Doněckou oblast, což mnohokrát judikoval i NSS, jde např. o rozsudek ze dne 25. 3. 2015, č. j.: 7 Azs 265/2014 – 17: *„Na Ukrajině nelze ani dříve, ani v současné době klasifikovat situaci jako „totální konflikt“, neboť probíhající ozbrojený konflikt nedosahuje takové intenzity, že by každý civilista z důvodu své přítomnosti na území Ukrajiny byl vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy. Nutno upozornit, že se jedná o konflikt izolovaný pouze na východní části Ukrajiny, přičemž jeho intenzita i v dotčených oblastech výrazně kolísá.“* P. v Z. oblasti, kde žalobce bydlel a žije tam jeho syn s manželkou, leží mimo válečné oblasti na západě Ukrajiny. Žalobce v žalobě též neuváděl, že by mu v souvislosti s konfliktem hrozilo svévolné násilí v důsledku jeho individuální situace. Z údajů obsažených ve správním spisu žádné zhoršení poměrů na Ukrajině nevyplývá a ani žalobce neuvedl a nedoložil nic, co by tomu nasvědčovalo. Pokud jde o konstatování nebezpečí ruské invaze, jedná se o velmi obecné a ničím nepodložené tvrzení, jemuž soud nemůže přiznat relevanci. K naplnění podmínek ustanovení § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu nemůže dojít též v souvislosti s narukováním žalobce do armády, jelikož pak by se stal vojákem a přestal by být civilistou, přitom dané ustanovení dopadá toliko na civilní obyvatelstvo.

Další námitkou brojil žalobce proti neaktuálnosti použitých podkladů, v důsledku čehož nebyl zjištěn skutečný stav věci. Z Protokolu o seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany ze dne 14. 12. 2015 vyplývá, že se žalobce řádně seznámil se všemi podklady, s nimiž se seznámit chtěl, přes přímé otázky žalovaného se k ničemu nevyjádřil ani nic nedoplnil, vše následně stvrdil vlastnoručním podpisem.

Pokud jde o aktuálnost podkladů, žalovaný se o situaci na Ukrajině snažil získávat informace v průběhu delšího časového období, pokoušel se shromáždit údaje, které jsou relevantní pro rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu, získával podrobné rozborů i informace stručnějšího rázu. Jednotlivé zprávy však nelze hodnotit vytržené z kontextu, situace na Ukrajině vykazuje jistou míru dynamiky, k tomu, aby bylo možné tuto dynamiku sledovat, je nezbytné zabývat se i zprávami staršími a porovnávat je s novějšími údaji. Použití několik měsíců i rok starých dokumentů, jsou-li konfrontovány s čerstvými informacemi stručnějšího rázu, není podle mínění soudu v tomto konkrétním případě na závadu relevantnosti a aktuálnosti zjištěných informací v celé jejich komplexitě. Chtít po žalovaném, aby používal toliko údaje ze zpráv starých maximálně několik týdnů je naprosto nepřiměřené a nereálné, navíc by takový postup znemožňoval posouzení toho, nakolik se situace v daném

státě mění. K datu vydání napadeného rozhodnutí jsou tedy shromážděné informace dostatečně aktuální. Během azylového řízení žalobce, ač mu k tomu byl dán dostatečný prostor, nerozporoval správnost v podkladech uvedených údajů, jejich neaktuálnost ani v nejmenším nezmínil a v žalobě není jmenován žádný konkrétní materiál, který žalobce považuje za zastaralý.

K velmi obecně vysloveným námitkám soud konstatuje, že v obecné rovině neshledal nezákonnost ani nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Žalobce se s podklady prokazatelně mohl seznámit, na informace v nich uvedené mohl reagovat, ale nic takového neučinil, což vyplývá z Protokolu o seznámení s podklady ze dne 14. 12. 2015 (viz č. 1. 72 správního spisu); v žalobě je krom velmi obecných námitek brojeno toliko proti neaktuálnosti podkladů a neudělení doplňkové ochrany z důvodu ohrožení žalobce v důsledku ozbrojeného konfliktu (§ 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu). Pokud jde o ozbrojený konflikt na Ukrajině, je tato problematika podrobně, často a setrvale řešena ze strany NSS (jde např. o rozhodnutí ze dne 16. 12. 2015, č. j.: 3 Azs 209/2015 – 35, ze dne 9. 12. 2015, č. j.: 6 Azs 232/2015 – 32, ze dne 14. 7. 2017, č. j.: 2 Azs 119/2017 – 39, ze dne 20. 7. 2017, č. j.: 9 Azs 101/2017 – 41, atd.), přičemž vždy je jako oblast, kde probíhají válečné operace, shledána toliko východní část Ukrajiny. Ve vztahu k napadenému rozhodnutí jako celku ani k žalobním bodům není možno nalézt jednostrannost a neobjektivnost řízení, nezjištění skutečného stavu věci, porušení povinnosti postupovat řádným procesním postupem či nešetření zásad činnosti správních orgánů. V mezích namítaných žalobních bodů netrpí napadené rozhodnutí nezákonností.

Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 SŘS jako nedůvodnou zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 SŘS. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 SŘS kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem podle § 105 odst. 2 SŘS.

Kasační stížnost směřující jen proti výročkům o nákladech řízení je nepřipustná.

V Praze dne 19. prosince 2017

Mgr. Dana Černovská v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
H. B.